DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

9. juni 2005 *

I sag C-135/04,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 12. marts 2004,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Valero Jordana og M. van Beek, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kongeriget Spanien ved N. Díaz Abad og M. Muñoz Pérez, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: spansk.

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen og G. Arestis,

generaladvokat: L.A. Geelhoed
justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 24. februar 2005,

efter at der er afgivet indlæg af parterne,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 7. april 2005,

afsagt følgende

Dom

1 I sin stævning har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1, herefter »direktivet«), idet det i provinsen Guipúzcoa tillader jagt på ringduen »a contrapasa«.

Retsforskrifter

Direktivet

2 Direktivets artikel 7 har følgende ordlyd:

»1. De i bilag II nævnte arter kan under hensyn til bestandens størrelse samt arternes geografiske udbredelse og formeringsevne inden for Fællesskabet som helhed jages i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Medlemsstaterne påser, at jagten

på disse arter ikke er i strid med de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i arternes udbredelsesområder.

[...]

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at jagt, herunder i givet fald falkejagt, således som den skal finde sted i henhold til de i medlemslandene gældende jagtbestemmelser, udøves i overensstemmelse med princippet om en fornuftig udnyttelse og en økologisk afbalanceret regulering af de pågældende fuglearter, samt at jagtudøvelsen er forenelig med de bestemmelser, der følger af artikel 2, med hensyn til bestandene af disse arter og særlig af trækkende arter. De drager især omsorg for, at de arter, som omfattes af jagtlovgivningen, hverken jages i redetiden eller i de forskellige faser af yngletiden. Når det drejer sig om trækkende arter, påser de ganske særligt, at de arter, der omfattes af jagtlovgivningen, ikke jages i yngletiden og under deres træk til redebygningsstedet. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen alle formålstjenlige oplysninger om den praktiske gennemførelse af deres jagtlovgivning.«

3 Ringduen er nævnt i direktivets bilag II.

4 Direktivets artikel 9, stk. 1, bestemmer:

»Medlemsstaterne kan af nedenstående grunde fravige artikel 5, 6, 7 og 8, såfremt der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning:

[...]

c) for på strengt kontrollerede betingelser at tillade selektiv indfangning, besiddelse eller enhver anden fornuftig anvendelse af bestemte fuglearter i mindre mængder.«

Nationale bestemmelser

5 Ifølge den ottende tillægsbestemmelse til lov 40/97 af 5. november 1997 om ændring af lov 4/89 af 27. marts 1989 om bevaring af naturområder, vild flora og fauna (BOE af 6.11.1997) kan de kompetente myndigheder, såfremt der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, for så vidt angår trækkende arter, der ikke trues af udslettelse, ophæve forbuddet mod jagtudøvelse i deres redetid og yngletid samt under træk til deres redebygningssted for i almindelige områder på strengt kontrollerede betingelser at tillade selektiv indfangning, besiddelse eller enhver anden fornuftig anvendelse af bestemte jagtarter i mindre mængder og inden for rammerne af de grænser, der er nødvendige for at sikre arternes beskyttelse.

6 Hvert år vedtager afdelingen for landbrug og miljø i Diputación Foral de Guipúzcoa en bekendtgørelse, hvorved der for den tilsvarende periode gives tilladelse til at jage

ringduer under træk til deres redebygningssted (jagt »a contrapasa«) i en overgangsperiode mellem den 15. februar og den 25. marts.

Sagens faktiske omstændigheder

7 I februar 1998 blev der indgivet en klage til Kommissionen over, at der var givet tilladelse til at jage ringduer efter jagtmetoden »a contrapasa« i provinsen Guipúzcoa.

8 Den 30. juni 1998 anførte de spanske myndigheder, der ved skrivelse af 23. marts 1998 var blevet anmodet om en forklaring, at tilladelsen til denne jagtmetode var begrundet i:

— efterspørgslen og det sociale pres henset til, at jagt »a contrapasa« er en traditionel form for jagt

— de minimale eller ikke-eksisterende følgevirkninger af denne jagt med hensyn til artens bevarelse

— de strenge betingelser, som Disputación Foral i Guipúzcoa undergiver jagten på ringduer i bekendtgørelsen

— at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, der kan tjene som erstatning for, at man under visse betingelser tillader indfangning, besiddelse eller anden fornuftig anvendelse af bestemte fugle i mindre mængder.

9 Da Kommissionen var af den opfattelse, at Kongeriget Spanien havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 7, stk. 4, idet det i provinsen Guipúzcoa tillader jagt på ringduen »a contrapasa«, tilstillede den den 30. april 1999 den spanske regering en åbningsskrivelse.

10 Ved skrivelse af 23. juli 1999 gjorde den nævnte regering gældende, at der i 1998 havde været 23 875 jægere, der i kun 39 dage deltog i jagtsæsonen efter denne metode, hvilket er udtryk for en efterspørgsel og et socialt pres til fordel for denne jagtform på provinsen Guipúzcoas område. I betragtning af dette pres var den eneste mulighed at give en tilladelse med alle de begrænsninger, der pålægges, til jagt på ringduer »a contrapasa«, idet denne art desuden ikke er i tilbagegang. Endelig blev det i skrivelsen præciseret, at kun 1 013 duer var blevet dræbt i 1998, og at tallet i 1999 var 1 158. Udøvelsen af jagt »a contrapasa« er således i overensstemmelse med princippet om en fornuftig udnyttelse og en afbalanceret regulering af de pågældende fuglearter.

11 Da Kommissionen var af den opfattelse, at de spanske myndigheders forklaringer var udtryk for, at sidstnævnte havde tilsidesat deres forpligtelser i henhold til direktivets artikel 7, stk. 4, tilstillede den den 8. februar 2000 Kongeriget Spanien en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede det til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse.

12 Da Kongeriget Spanien ikke besvarede den nævnte begrundede udtalelse, var det Kommissionens opfattelse, at traktatbruddet fortsat bestod, hvorfor den besluttede at anlægge denne sag.

Om søgsmålet

Parternes argumenter

13 Kommissionen har anført, at den jagt, der er genstand for den foreliggende sag, og som finder sted under ringduens træk til dens redebygningssted, falder ind under forbuddet i direktivets artikel 7, stk. 4. Den anfægtede jagt kan imidlertid ikke begrundes i henhold til den undtagelsesordning, der er fastsat i dette direktivs artikel 9. Da tilladelsen til jagt »a contrapasa« på ringduen har til formål at forlænge den almindelige jagtperiode for denne art på et område, hvor den nævnte art allerede forekommer i den pågældende periode, er betingelsen om, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde.

14 Den spanske regering har i denne forbindelse gjort gældende, at kravet i direktivets artikel 9, stk. 1, om, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, kun giver mening i forhold til begrundelsen for andre fravigelser end dem, der er nævnt i bestemmelsens litra c). Bortset fra jagtforbuddet kan ingen anden tilfredsstillende løsning erstatte meddelelsen under visse betingelser af en tilladelse til selektiv indfangning, besiddelse eller enhver anden fornuftig anvendelse af bestemte fuglearter i mindre mængder, således som det bestemmes i direktivets artikel 9,

stk. 1, litra c). Nævnte regering har gjort gældende, at den tilladte jagt på ringduer under træk til deres redebygningssted under alle omstændigheder udøves i et andet område end i det, hvor jagten foregår i den almindelige jagtperiode. De bagholdsposter, der er placeret inden for området, og som bruges til denne form for jagt i oktober og november (trækperioden), findes for størstedelens vedkommende i områder, der er forskellige fra dem, hvor de bagholdsposter, der bruges i februar og marts (træk til redebygningsstedet), findes, idet sidstnævnte hovedsageligt er placeret langs kysten i områder, hvor ringduen ikke forekommer under trækket i oktober og november. Derfor findes der ingen anden tilfredsstillende løsning, der kan udgøre et alternativ til jagten på ringduer under deres træk tilbage til redebygningsstedet. Desuden er den nævnte form for jagt ikke til fare for opretholdelsen af bestanden af de pågældende arter på et tilfredsstillende niveau.

Domstolens bemærkninger

15 Det fremgår af ordlyden af direktivets artikel 7, stk. 1, at de i bilag II nævnte arter kan jages i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Samme bestemmelses stk. 4 foreskriver imidlertid, at trækkende arter, der omfattes af jagtlovgivningen, bl.a. ikke må jages under deres træk til redebygningsstedet.

16 I det foreliggende tilfælde er ringduen omfattet af disse to bestemmelser. Den må således ikke jages under dens træk til redebygningsstedet.

17 Ikke desto mindre giver direktivets artikel 9, stk. 1, litra c), mulighed for under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i bestemmelsen, at tillade jagt af de arter, der er anført i bilag II, i de perioder, der er opregnet i direktivets artikel 7, stk. 4, og dermed bl.a. under deres træk til redebygningsstedet (jf. i denne retning dom af 16.10.2003, sag C-182/02, Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., Sml. I, s. 12105, præmis 9-11).

18 En af de betingelser, der skal være opfyldt, for at en sådan jagt kan tillades i medfør af direktivets artikel 9, stk. 1, litra c), er betingelsen om, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning (jf. dommen i sagen Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., præmis 15).

19 Denne betingelse kan ikke anses for opfyldt, når den jagtperiode, der er indledt i form af fravigelse, unødvendigt falder sammen med de tidsrum, i hvilke der efter direktivets ordning skal sørges for en særlig beskyttelse. Denne betingelse er navnlig ikke opfyldt, såfremt den foranstaltning, der tillader jagt i form af fravigelse, kun havde til formål at forlænge jagtperioden for visse fuglearter på områder, hvor disse arter allerede befinder sig i de jagtperioder, der er fastsat i overensstemmelse med direktivets artikel 7 (jf. dommen i sagen Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., præmis 16).

20 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at den jagtperiode for ringduer, der er indledt i form af fravigelse i provinsen Guipúzcoa, unødvendigt falder sammen med de tidsrum, i hvilke der efter direktivets ordning skal sørges for en særlig beskyttelse.

21 Det fremgår nemlig af indlæggene for Domstolen, at de områder i provinsen Guipúzcoa, hvor ringduen forekommer i den almindelige jagtperiode, ikke ligger langt fra de områder, hvor denne art kun forekommer under dens træk til redebygningsstedet. Det første af disse områder er desuden let tilgængelige for jægere, der opholder sig i de sidstnævnte områder.

22 Det må fastslås, at de bekendtgørelser, som hvert år vedtages af de kompetente myndigheder i provinsen Guipúzcoa, og hvorved jagten på ringduer tillades i form af en fravigelse for denne provins' områder, bl.a. i en række nabokommuner, hvor denne art kun forekommer under dens træk til redebygningsstedet, i det væsentlige kun forlænger jagtperioderne for ringduer i det geografiske område, der udgøres af provinsen Guipúzcoa, der — henset til ovenstående — skal betragtes som et samlet område, hvor den omhandlede art allerede forekommer i den jagtperiode, der er fastsat i overensstemmelse med direktivets artikel 7.

23 Da betingelsen om, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde, kan jagten på ringduer under deres træk til redebygningsstedet kun tillades i medfør af direktivets artikel 9, stk. 1, litra c).

24 En sådan jagt er følgelig i strid med direktivets artikel 7, stk. 4.

25 Denne konstatering påvirkes ikke af den spanske regerings argumenter, hvorefter ringduen for det første ikke er en truet art, for det andet jages hele året i Det Forenede Kongerige, og hvorefter de spanske domstole er af den opfattelse, at de bekendtgørelser, hvorved jagten på ringduer »a contrapasa« i provinsen Guipúzcoa tillades, er i overensstemmelse med den spanske lovgivning om jagt, som i sig selv er i overensstemmelse med direktivet.

26 De to første argumenter, der er påberåbt, har ingen sammenhæng med betingelsen om, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, og kan derfor ikke påvirke konstateringen i denne doms præmis 22.

27 Det tredje argument har ingen relevans, idet det er fastslået, at jagt »a contrapasa« er i strid med direktivets artikel 7, stk. 4.

28 Herefter må det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 7, stk. 4, idet det i provinsen Guipúzcoa tillader jagt på ringduen »a contrapasa«.

Sagens omkostninger

29 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Kongeriget Spanien har tabt sagen, bør det pålægges Kongeriget Spanien at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) **Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet det i provinsen Guipúzcoa tillader jagt på ringduen »a contrapasa«.**

2) **Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter